

Winther: Ja, da det ikke er Andre end mig, gjør det jo ikke videre til Sagen.

Formanden: Det er desuagtet lige uberegtiget.

Winther: Det viser sig altsaa, at Regjeringen til den Tid har tilbage som Grundlag for de Bevillinger, den fordrer, den Hærplan, som nu bliver vedtagen, hvis denne Lov gaaer igjennem, og dersom det i Løbet af de 5 Aar skulde vise sig, at den havde vundet almindelig Indgang her i Landet, eller at den i dens store Omrids var helbringende, spørger jeg, hvorfra da Noget kan slutte, at en kommende Rigsdag ikke atter vilde gaae ind paa den i det Store taget? Er der da Udsigt til, at Folkerepresentationen til den Tid bliver mindre klarføende og mindre interesseret for Landets Velvære end den nuværende? Det kan jeg aldeles ikke tænke mig. Jeg har netop den samme Tillid til den Rigsdag, der da vil komme, som jeg har til den nuværende, og jeg har endog det Haab, at den kan blive meget bedre; thi jo ældre man bliver, desto klogere handler man, naar man lever med nogen Forstand, hvad jeg antager Rigsdagen gjør. Søvrigt skal jeg bemærke, at naar man lægger saa overordentlig megen Vægt paa den Indflydelse, Rigsdagen i visse Tilfælde kan have til at trykke paa Regjeringen, maa man dog huske paa, hvad der ofte nok er udtalt, at vi ikke have nogen parlamentarisk Regjering. Vi have sandelig seet Ministerier, der have kunnet vedblive at holde sig, uagtet man kunde sige om dem, at de aldeles ikke havde nogen Støtte i Repræsentationen, og man kan heller ikke sige, at den nuværende Regjering har gjort det til sit Udgangspunkt, at den vilde være en parlamentarisk Regjering. Der er ingen parlamentarisk Regjering, og paa Grund deraf kan man heller ikke tillægge Rigsdagens Indflydelse en saa overordentlig Vægt ligeoverfor Regjeringen, som man har søgt at gjøre gjældende, for at faae dette Lovforslag igjennem, samt for at forhindre os fra at tage vore Forsigtighedsforholdsregler. — Et æret Medlem udtalte, at han frygtede for, at en kommende Rigsdag skulde komme under et stort Tryk, idet den dog var nødsaget til at vedtage

det foreliggende Lovforslag, hvis det blev forelagt til Revision, men jeg vil paastaae, at ingen Rigsdag kan komme under et større Tryk end det, hvorunder den nuværende Rigsdag er med Hensyn til denne Sag. Lad derfor hver Dag have sin Plage, og lad den kommende Rigsdag sørge for sig, ligesom vi have den Pligt at sørge for os, samt for den fulde Opretholdelse af Rigsdagens Rettigheder. Lad os derfor holde paa Forslaget under b; thi da staae Parterne, nemlig Rigsdag og Regjering, ligesom de nu staae.

Steen: Jeg maa tilstaae, at det i Begyndelsen af denne Debat forundrede mig Noget, at man tog saa hæftig paa disse Spørgsmaal, der ikke for mig kunde synes at have saa stor Betydning, som man vilde tillægge dem. Dette gjaldt saalænge, man drøftede Sagen fra det Standpunkt, om man skulde have større eller mindre Tillid til den om 5 Aar tilstedeleværende Repræsentation, og at man vilde give denne en større eller mindre Leilighed til at godkjenne denne Lov, hvad enten det ene eller andet Forslag blev vedtaget. Ligeledes havde jeg samme Indtryk, saalænge man drøftede Sagen fra det Standpunkt, hvorved man gik ud fra, hvad man havde erfaret med Hensyn til tidligere Love s. Ex. den Kjøbenhavnske Indkomstskatlov. Det syntes mig, at man i saa Henseende var noget uretfærdig imod Regjeringen; thi den har dog forelagt denne Lov til Revision, og det er egentlig Folkethingets Skyld, at den dengang ikke kom videre. Men jeg er jo kommen mig noget af min Forundring ved den Forhandling, som senere har fundet Sted; thi nu staaer det fuldkomment klart, at det Spørgsmaal, der her foreligger, ikke saameget er det, om vi skulle vedtage et af disse 2 Forslag under a og b, eller maaskee slet intet af dem, men det dreier sig egentlig om Finantslovens Stilling til de andre Love, og det er velbekjendt om dette Punkt, at der i meget lang Tid har eksisteret Strid mellem forskellige Fractioner i Folkethinget, idet Nogle antage Finantsloven for at være en Lov over alle Love, hvorimod Andre mene, at Finantsloven som den Lov, der kun skal bevillige de aarlige Udgifter, til en vis Grad maa respectere de Love, som have en længere